

Zaak T-76/94

Rendert Jansma
tegen
Raad van de Europese Unie
en Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Beroep tot schadevergoeding — Niet-contractuele aansprakelijkheid —
Melk — Extra heffing — Referentiehoeveelheid —
Producent die verbintenis tot niet in handel brengen is aangegaan —
Verkoop van SLOM-bedrijf — Verjaring”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 31 januari 2001 II- 246

Samenvatting van het arrest

1. *Niet-contractuele aansprakelijkheid — Voorwaarden — Onrechtmatige gedraging van instellingen — Melkproducenten aan wie in kader van extra-heffingregeling referentiehoeveelheden zijn onthouden nadat zij hun leveringen hadden opgeschort op grond van stelsel van premies voor niet in handel brengen — Producent die van melkmarkt uitgesloten bleef als gevolg van regeling die ongeldigheid van verordening nr. 857/84 beoogde weg te nemen — Schade — Causaal verband — Bewijslast [EG-Verdrag, art. 215, tweede alinea (thans art. 288, tweede alinea, EG); verordeningen van de Raad nrs. 1078/77, 857/84 en 764/89]*

2. *Beroep tot schadevergoeding — Verjaringstermijn — Aansprakelijkheid uit hoofde van verordening nr. 857/84, waarin geen referentiehoeveelheid wordt toegekend aan melkproducenten die verbintenis tot niet in handel brengen zijn aangegaan — Tijdelijk afzien van beroep op verjaring — Draagwijdte (Mededeling 92/C 198/04 van de Raad en de Commissie)*
3. *Beroep tot schadevergoeding — Verjaringstermijn — Aansprakelijkheid uit hoofde van verordening nr. 857/84, waarin geen referentiehoeveelheid wordt toegekend aan melkproducenten die verbintenis tot niet in handel brengen zijn aangegaan — Tijdelijk afzien van beroep op verjaring — Schorsing van verjaring (Statuut-EG van het Hof van Justitie, art. 43)*

1. De Gemeenschap kan voor de schade die bepaalde melkproducenten hebben geleden wegens de toepassing van verordening nr. 857/84, waarbij in het kader van de regeling inzake de extra heffing op melk de referentiehoeveelheid voor elke producent is vastgesteld op basis van de productie die is geleverd in een referentiejaar, aansprakelijk worden gehouden jegens de producenten die ook nog na de inwerkingtreding van verordening nr. 764/89 tot wijziging van verordening nr. 857/84 van de melkmarkt uitgesloten bleven om redenen die als zodanig verband houden met de bij die laatste verordening ingevoerde onvolledige regeling van toewijzing van quota, mits de betrokken producent een causaal verband aantoonst tussen de niet-toewijzing van een quotum op grond van die verordening en het feit dat ten grondslag lag aan de afwijzing van zijn quotumaanvraag in het kader van de toepassing van verordening nr. 764/89, zoals bijvoorbeeld de verkoop van het bedrijf waarvoor de producent uit hoofde van verordening nr. 1078/77 een verbintenis tot niet in handel brengen was aangegaan.
2. De verklaring in de mededeling van de Raad en de Commissie betreffende de latere vaststelling van verordening nr. 2187/93 inzake een vergoedingsvoorstel aan de betrokken producenten, dat wordt afgezien van een beroep op verjaring van de actie ter zake van niet-contractuele aansprakelijkheid die tegen de Gemeenschap is ingesteld door melkproducenten aan wie in het kader van de extra-heffingregeling referentiehoeveelheden zijn onthouden nadat zij hun leveringen hadden opgeschort op grond van het stelsel van premies voor het niet in handel brengen, is een eenzijdige handeling die, teneinde het aantal beroepen in rechte te beperken, erop was gericht de producenten aan te sporen te wachten op de nadere uitwerking van het stelsel van forfaitaire vergoeding als bedoeld in die verordening. Die mededeling had specifiek betrekking op producenten wier recht op schadevergoeding nog niet was verjaard op de datum van bekendmaking van de mededeling in het Publicatieblad of op de datum waarop zij zich reeds tot een van de instellingen hadden gewend. Met laatstbedoelde vermelding hadden de Raad en de Commissie de producenten op het oog die zich vóór de bekendmaking van die mededeling tot de instellingen hadden gewend om een recht op

(cf. punt 59)

vergoeding op te eisen, en aan wie zij hadden verzocht in afwachting van de verordening inzake forfaitaire vergoeding geen beroep tot schadevergoeding in te stellen. Die vermelding had immers tot doel, het recht op vergoeding van die producenten te waarborgen.

Een producent wiens aan de Raad en de Commissie gerichte brief nooit is beantwoord, voldoet niet aan deze voorwaarden, aangezien die instellingen geen enkele verbintenis jegens hem zijn aangegaan. In die omstandigheden kan de betrokken producent geen beroep doen op bovenbedoelde mededeling.

3. De toezegging van de instellingen om gedurende een bepaalde periode geen beroep te doen op verjaring van de actie ter zake van niet-contractuele aansprakelijkheid die tegen de Gemeenschap is ingesteld door melkproducenten aan wie in het kader van de extraheffingregeling referentiehoeveelheden zijn onthouden nadat zij hun leveringen hadden opgeschort op grond van het stelsel van premies voor het niet in handel brengen, teneinde deze aan te sporen om geen beroep in te stellen, had tot gevolg dat de verjaring was geschorst gedurende deze periode. Derhalve kan niet worden aanvaard dat de verjaringstermijn, enkel omdat die producenten geen beroep hebben ingesteld binnen de in artikel 43 van 's Hofs Statuut gestelde termijn na afloop van die periode, weer is gaan lopen met de aanvang van die periode, alsof de toezegging niet was gedaan.

(cf. punten 84-86)

(cf. punten 93-95)